

Brășov, 30 Octombvre 1885.

Se împlinesce o lună de când s'aștepta să se întrunească în fine multu amânătul și necăjitul „congresu național bisericesc alu Metropolei Românilor greco-orientali din Transilvania și Ungaria“; o lună se împlinesce de când s'a putut convinge ori și cine, că capul Metropolei române gr. or. nici acum după trei ani nu voiesce să convõe reprezentanța bisericei conformu prescrierilor statului organic; cu tôte astea domnesce o neesplicabilă tăcere în sânul bisericei. Nimeni, afară de presa noastră, nu și-a redicat până acum glasul pentru de a protesta în contra acestei vëdite ilegalități și a cere respectarea statutului organic și împlinirea datoriei din partea celui ce este în prima linie chemat a păzi legea și a veghia ca rënduiala în biserică să nu sufere stricăciune

În fața pericolului, ce amenință biserica constituțională a Românilor de legea greco-orientală în urma neiertatei trăgării a convocării reprezentanței sale, eram în dreptu a aștepta o altă atitudine din partea factorilor constituționali ai bisericei și în specialu din partea deputaților aleși pentru acestu nenorocit congrès.

Ori d'oră este unu postulat alu constituționalismului ca obștea să tacă și tăcend să confirme atentatul comis directu seu indirectu de cătră căpetenia sa în contra aședemintelor sale? Este Metropolitul singurul factor în viața constituțională bisericescă? Nu este ore chiămatu fiecare fiu alu bisericei, întregu clerul și poporul, de-a veghia asupra drepturilor și a unei orândueli în biserică?

Căci bine se ne notăm: prin obstinata refuzare a convocării congresului național bisericesc nu este pusă numai „cestiunea existenței congresului“ — cum dicu confrății noștri din Sibiu, — ci este pusă în cestiune încă și existența constituțiunei bisericesci și a statutului organic, pe care se întemeiază ea.

Fără congrès nu pôte funcționa aparatul constituțional în biserică, fără congrès nu pôte exista prin urmare nici constituțiunea bisericei, precum nu pôte exista constituțiunea unui stat fără o reprezentanță legală. Congresul național bisericesc este singura garanție, ce-o are după lege clerul și poporul român gr. or. spre a-și pute sustin și apăra libertatea sa religioasă și autonomia bisericei sale și spre a-și pute regula și conduce independentu trebile sale bisericesci, școlare și fundaționale.

Dacă ni s'e ia congrèsul, ni s'e ia prin urmare posibilitatea de-a exercita drepturile garantate prin statutul organic în biserică, ni s'e ia puțința de a ne apăra în contra volniciei și a ilegalităților. De aceea e foarte adevăratu că cestiunea congresului este o cestiune națională, căci Românilor gr. or. li s'au garantat drepturi constituționale în biserică, nu pentru ca, adunându-se în congrès la câte trei ani odată, să se exerciteze în arta oratorică, ci pentru ca clerul și poporul să pôtă înainta mai ușor și mai sigur în cultură prin conducerea independentă a afacerilor sale bisericesci și școlare.

Aceste trebuie să le scie preoții nu mai puțin ca și mirenii toți, cari au câtu de puțină

cunoscința de carte. Este dér foarte regretabilă tăcerea absolută a clerului și a poporului român greco-oriental în aceste momente grave, în fața unei nejustificabile și prea îndelungate trăgării a convocării reprezentanței legale bisericesci.

Să ne închipuim, că într'unu stat constituțional s'ar amâna timpu de trei ani convocarea parlamentului prevëdută în pactul fundamental. Ore ce opiniune credeți, și-ar face lumea despre poporul acestui stat, dacă ar sta nemiscat fără a-și redica vocea în apërarea aședemintelor sale constituționale? Nu ar fi pôte de opiniune, că acestu popor nu e conșciu de drepturile sale?

Amu țis destul spre a fi înțeles. Întrebăm dér încă odată: când credu fruntașii bisericei române greco-orientale, că va fi sositu momentu ca să 'și rëdice vocea și să ceră cu insistență din tôte părțile convocarea congresului bisericesc?

UNIREA BULGARILOR.

Telegramele cele mai noue:

Constantinopol, 9 Noembvre. Ședința de eri a conferinței dură până la 4 ore. După o lungă discuțiune s'a acceptat de toți propunerea delegaților turcesci, d'a primi ca basă a negocierilor *status quo ante*. Se crede că conferința va hotâri restabilirea *statului quo*, dér, că cestiunea măsurilor de forță nu se va tracta.

Atena, 9 Noembvre. Telegrama din Creta spunu, că guvernatorulu a suspendat relațiunile cu gerantul consulatului grecesc, a cărui revocare a cerut-o Pôrta. Grecia va refusa revocarea.

Sofia, 9 Noembvre. Eri 50 de soldați sërbi, cari pëtrunseseră pela Rakita în districtulu Trn pe teritoriu bulgar, au atacat cu împușcături violente pichetulu bulgar constătoru din 12 ômeni, dér fără succes. Bulgarii au ripostat cu câteva împușcături și omorâră unu Sërbru. Căpitanulu bulgar a comunicat oficerilor sërbi, că va pune să impuce pe orice soldat sërbru, care va trece granița. În districtulu Küstendil suntu grupați militari bulgari. Șeful diviziunii din Isvoru, care inspecta pichetele dela graniță, a fostu de asemenea întâmpinat cu împușcături din partea Sêrbilor, dér n'a fostu nimenea nimerit. De două zile se află în numeroșe puncte dela graniță *sentinela sêrbescă pe teritoriu bulgaru*. Se crede, că Sêrbii caută unu *casus belli*, ca să năvălescă fără veste în Bulgaria.

Pirotu, 9 Noembvre. Secretarul agenției sêrbesci din Sofia, d. Bodu, a sositu eri aci. Elu a fostu escortat cu gendarmi până la granița sêrbescă. Trupele bulgare sunt aședate de alungulu granițelor. Cele mai multe trupe sunt tăberite în Czaribrod. — Din cauza lipsei de nutrimentu desertază chiar soldații regulați bulgari la Pirotu.

Filipopolu, 9 Noembvre. Între capii mișcării rumeliote și între persoane rusesci, între care și d. Igelström, însărcinat acum cu conducerea consulatului generalu rusesc, s'a ținut o convorbire. S'au făcut încercări, ca să câștigne pe Rumelioși prin promisiuni; dér aceștia s'au declarat hotărîtu în favorea prințului Alexandru, renunțend în același timpu d'a tracta mai departe în acestu punct. Principele primesce mereu adrese, în care e rugat a apăra unirea cu armele.

DIN DELEGAȚIUNEA AUSTRIACĂ.

(Continuare.)

Ministrulu Kalnoky răspunde, că pentru pretențiuni de compensare nu există teren, câtu timpu nu se schimbă tractatul din Berlinu, și că statele balcanice nu pôtă întâmpina decât simpatii din partea Austriei pentru nisuițele lor legale, dér Bulgarii au făcut unu pas în desavantagiulu dezvoltării lor. Între statele balcanice

nu s'ar pute stabili seu afla o graniță etnografică. Unde ar duce însă, dacă raportulu etnografic pentru formarea statelor în aceste părți ale Europei, cum pretinde D-r. Rieger pentru Bulgari, s'ar considera ca dată de măsură, acesta o pôte sci origine, care cunoșce referințele d'acolo. După această teoriă ar trebui să devină în parte mare bulgare: Dobrogea, Macedonia, vilaietulu, Adrianopolu și părțile sudice ale Serbiei. Tocmai pentru această împrejurare a alarmat pe celelalte state balcanice mișcarea de unire, prin urmare puterile nu puteau aproba unu asemenea act de violență.

Delegatul Dumba răspunde D-ului Rieger, care a țis, că pacea dela Berlinu este o „operă greșită“, fiindu că nu s'a unitu atunci Rumelia cu Bulgaria. Dér în peninsula balcanică sunt și alte națiuni, care au celț puțin același drept ca și Bulgarii d'a-și estinde sfera lor de putere. Dacă ați celelalte națiuni din peninsula balcanică, precum Sêrbii, Românii, Grecii, Albanzii ș. a. se ridică în contra mării Bulgariei, dacă nu se măresc și țările lor, acesta are înțelesu, e de ertat și deplin îndreptățit. Serbia și-a dobândit autonomia și independența sa cu sângele seu și în luptele cele mai viteze fără să fi fost sprijinit în faptu de vreo putere. Acestu țer și-a împlinit buciuros datoria, ce i-a impus tractatul din Berlinu. De aceea merită simpatiile noastre și e unul din cele mai importante interese austriace d'a sprijini pe regele și pe guvernulu seu. E încă prospêt în memoriă, în ce mod eroic, admirat de tôte lumea civilisată, o mână de ômeni în Grecia după grele și lungi lupte și-a dobândit independența și pe ruine și-a întemeiat noua sa existență, și încă cu ce succes favorabil. De sigur e încă prospêt în memoria noastră a tuturora, cu ce vitejia demnă de admirat ténêra armată a României în momentul decisiv a făcutu fapta sa eroică la Grivița unu mare serviciu armatei rusesci și a promovat astfel în modu esențialu eliberarea Bulgariei. Dacă acum nu se sustine *status quo ante* în peninsula balcanică, este datoria Austriei a-și dovedi față cu acestu țer amiciția sa, simpatiile sale prin aceea, că i ține parte reprezentându-i interesele sale cele mai importante. Ne restabilindu-se *status quo ante*, România e și ea în dreptu a face pretențiuni. Regele Carolu și acelu bărbat de stat, care conduce destinele României cu mare prevedere și prudență, se pôt cu dreptu cuvêntu felicita pentru politica, cu care apără interesele țării și care a urmat o în situațiunea actuală. Dér față cu o Bulgaria mare, România ar trebui să êsă cu pretențiuni care să îi asigure posesiunea sa, Dobrogea, și să pună condițiuni, ca amenințătoarele fortărețe ale Bulgariei, ce încă totu există în contra tractatului din Berlinu, să se facă nepericuloșe. România trebuie să capete puncte tari și la litoralulu de dincolo alu Dunării, căci sufere încă pentru schimbul bogatei provincii Basarabia cu deșerta Dobrogea.

Bulgarii au fost într'o situațiune mai norocôsă. Libertatea și autonomia lor le a eluptat o Rusia print'o mare și sângerosă luptă, și ori câtu le-o dorescu din inimă autonomia lor, totuși socotescu, că mai înainte de tôte ar trebui ca aceea, ce au dobândit prin lupta altora, să o consolideze prin lucrare pacinică, să îngrijască de o bună administrațiune, cu unu cuvêntu să caute a transformă în curêndu Bulgaria într'unu stat de ordine. Dér în locu d'a face acesta, abia după optu ani de zile își și aruncă privirile mai departe spre Rumelia orientală, nu se mulțimescu nici măcaru cu unirea acestei țeri cu Bulgaria, ci vrêu să se estindă și mai departe, în Macedonia și, dacă se pôte, pretutindenea unde sunt Bulgari.

Delegatul Dr. Rieger observă la cele țise de delegatul Dumba, că elu are pentru tôte popoșele din peninsula balcanică acelși simpatii.

SCRILE DILEI.

După cum anunță „Szegedi Hirado“, celu multu în trei ani se va înființa o a treia universitate, și anume în Seghedinu. E ușor, când din milioanele adunate dela Nemaghiași nu se cheltuescu nici unu ban frântu pentru acestia, ci numai pentru școle maghiare.

